

La senyora consellera de d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Senyora Gascó, mire, no vullga fer ací, ara, trilerisme i demagogia. Va ser un cas puntual en l'oficina de turisme de Torreblanca. *No me diga que está repartido por todas las oficinas de turismo y por todas las estaciones.*

Està repartit a la ciutadania, que dret tindrà el Partit Socialista si vol pagar-ho amb diners propis de donar esta informació, diners del partit, no diners *públicos ni institucionales*, ni res que es parega. I ací tinc les factures, no es preocupe, delata que vostés van alçar és un cas puntual

Y no me he adelantado. És que vosté ha fet la pregunta perquè jo sabia perquè feia vosté la pregunta, perquè feia la pregunta pel cas puntual de Torreblanca. I l'alcaldeessa va a eixir a demanar disculpes perquè va ser una errada de portar eixos fulls a eixa oficina amb eixe personal que és de l'ajuntament.

I, per tant, no vullga fer ací una gran trama i una gran causa per ocultar el que és veritablement important: els 20.000 usuaris nous que té el servei de rodalies de la província de Castelló al nord, a Vinaròs, que ha sigut el govern socialista el que ha posat este servei. (*Veus*)

I, mire, més servei...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor.

La senyora consellera de d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

...i millor servei que posaríem si vostés no hagueren votat que no al projecte de pressupostos generals de l'estat que n'hi havien 300 milions d'euros per a rodalies a la Comunitat Valenciana, senyoria. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

Anem a continuar amb la pregunta que farà la diputada Belen Bachero, del Grup Parlamentari Compromís, també a la consellera d'habitatge.

Senyora Bachero, quan vullga.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, presidenta.

Senyora consellera, la meua pregunta és sobre les mesures adoptades per la conselleria per a lluitar contra els preus del lloguer.

Com que el darrer mes de desembre es va anunciar que La Generalitat anava a impulsar o llançar un índex de referència per a lluitar contra la bombolla del lloguer, la idea es saber, amb precisió, quina serà la fulla de ruta per a llançar aquest índex? On es va a utilitzar? Quan s'iniciarà? Quina serà la forma de ficar-lo en pràctica? Seran els ajuntaments o les autonomies qui posaran els límits dels preus del lloguer? Saber, quina cobertura legal tindrà?

És a dir, aquest índex serà vinculant o necessita les reformes legislatives oportunes de l'Estat Espanyol per a que puga ser vinculant? I mentrestant, servirà de referència a les persones que vulguen accedir a un habitatge?

Aquest anunci és una gran notícia per a Compromís i per al govern del Botànic. Una notícia que reflexa tot el treball que s'està fent en el nostre territori des de la seua conselleria. Jo, en primera persona, sé tot el que hem treballat aquesta legislatura els grups que recolzen el Botànic en matèria de vivenda i totes les iniciatives que s'han portat a aquesta cambra.

Està clar que falta molt per fer, però el que no ens poden dir és que no hem treballat, senyora consellera. En matèria d'habitatge quan vam arribar no n'hi havia res: Res per a lloguer social, res per a frenar els desnonaments, res per a lluitar contra la bombolla immobiliària, res per a mobilitzar el parc públic de vivenda, cap mecanisme de defensa per a protegir a la ciutadania enfront els abusos de la banca, els fons *buitres*, front als desnonaments.

Amb el govern del Botànic les coses, per sort, van començar a canviar. Tenim com a principal objectiu el benestar dels valencians i les valencianes. La Llei de la funció social de l'habitatge va ser clau per a iniciar els canvis més importants malgrat els obstacles que el govern del Partit Popular va voler ficar, tant ací com a Madrid, amb la interposició del recurs d'inconstitucionalitat.

Per primera vegada a la nostra terra s'ha reconegut el dret subjectiu a un habitatge digne, adequat i assequible. S'ha treballat intensament per a reformar els habitatges del parc públic; aplicar criteris socials per accedir als habitatges protegits; resoldre, adjudicar i pagar les ajudes del lloguer, les que s'han tramitat en esta legislatura i les que es va trobar als calaixos que venien de la consellera Bonig; les ajudes de rehabilitació. I aquesta és la línia que hem de seguir, perquè encara queda molt per fer.

L'anunci de l'índex de referència per a lluitar contra els preus de lloguer en les zones tensionades amb l'objectiu d'evitar els augments excessius i desorbitats dels preus de lloguer és una oportunitat que tenim, no sols davant altres autonomies sinó davant tota Europa, de demostrar les nostres polítiques socials de vivenda.

Ja vaig fer referència a que ciutats com Berlín, Viena, París, ciutats europees properes, que ens porten un avantatge en polítiques públiques de lloguer d'un centenar d'anys. En algunes d'elles els contractes de lloguer són de més de 18 anys. I no són els sindicats d'inquilins o les PAH, en aquests països, sinó els promotors de vivenda pública els que no donen crèdit davant les nostres polítiques públiques de vivenda. En aquests països van molt per davant en la consolidació d'aquest dret subjectiu a l'habitatge però no hem de renunciar a arribar algun dia a eixos objectius.

Per això, l'anunci de llançar aquest índex de referència és un gran pas per a començar a igualar-nos a nivell d'Europa i ser pioners en l'Estat Espanyol. És un mecanisme més davant de la dificultat de moltes persones per a independitzar-se o accedir a un habitatge per l'increment de preus en algunes zones del nostre territori.

Per això, volem que s'informe a tota la ciutadania de quins seran els mecanismes del mateix i com els va a beneficiar. Seria una llàstima que es quedara tot en paper mullat, tot el que hem aconseguit en aquests quatre anys. Esperem, en este futur i nova legislatura propera, una reedició del pacte del Botànic per a que puguen acabar amb totes aquestes polítiques de vivenda pública,

I esperem, també, que s'acompanyen estes polítiques a Madrid...

(Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón)

El senyor vicepresident segon:

Gràcies.

La senyora Bachero Traver:

...des d'ací vull aprofitar per a donar el meu suport a les PAH per tota la seua lluita en la vivenda però, sobretot, per eixa llei de la vivenda presentada a Madrid, que siga una realitat tot i ser frenada pel Partit Popular i per Ciutadans.

I, sincerament, espere que al final el...

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyoria.

La senyora Bachero Traver:

...decret del lloguer isca endavant. Necessitem un decret de lloguer que garantisca un projecte un projecte de vida digne i acabar amb la bombolla del lloguer.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyora Bachero.

Té la paraula ara l'honorable consellera.

La senyora consellera de d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.

Senyoria, com molt bé ha explicat, nosaltres vam presentar i vam treballar l'índex de referència de preus del lloguer. Som la primera comunitat autònoma que ha fet eixa tasca per a fer la diagnosi de quins són els preus reals pels quals es lloga en els diferents municipis, i zones de dins dels municipis, de la Comunitat Valenciana amb dades reals més enllà d'allò que es publica en els portals immobiliaris. Perquè després la realitat quan un signa el contracte de lloguer, el preu de lloguer, de vegades, és diferent del que es publica en els portals.

I, per tant, ahí hem agarrat com a referència el registre de fiances i hem tret, doncs, tota la informació que, a més, està georeferenciada. I que hui qualsevol ciutadà entra en l'Institut Cartogràfic amb el nostre visor, pot punxar en un edifici d'un bloc determinat d'un municipi determinat, d'una zona, d'un barri determinat de la Comunitat Valenciana i pot saber quina és la forquilla de preus mínima i màxima per la qual s'està llogant una vivenda en eixe territori, o en eixe municipi, en eixe bloc, en eixe barri.

Per tant, a partir d'ahí, vam treballar en el marc de l'observatori de l'habitatge, que el vam constituir, i la primera reunió –ahí n'hi ha una representació dels agents econòmics i socials– vam arribar a un acord sobre quin era el criteri a partir del qual anàvem a identificar, tenint en compte eixes forquilles de preus, quina anava ser la identificació o el criteri per a identificar les zones tensionades.

El criteri que vam consensuar era el raonable, era en el qual en els últims 3 anys –perquè són les dades que tenim del registre de fiances– s'havia produït una evolució dels preus, un increment dels preus, per damunt del 20%. Hem identificat 51 zones tensionades en tota la Comunitat Valenciana, per exemple en la ciutat de València apareixen barris com, per exemple, Russafa o Ciutat Vella on s'han produït eixos increments superiors al 20% i, per tant, són zones tensionades.

A partir d'ahí, en el nostre marc competencial, què podíem fer? Fer l'índex de referència, identificar les zones tensionades i, a partir d'ahí, en la llei d'acompanyament vam articular eixes bonificacions fiscals per als propietaris que tenen vivendes en eixes zones tensionades. I les lloguen als preus que marca La Generalitat com a preus de referència, que és el preu mitjà, ni l'alt ni el baix, el mitjà i per baix, doncs es podran obtindre eixes bonificacions que són d'un màxim de 3.000 euros anuals. A partir d'ahí, estes són les mesures, que en el nostre àmbit competencial, incentivadores.

I, en estos moments, sabem que s'està negociant un nou decret d'habitatge que, probablement si tot va bé, doncs –jo ja toqui fusta– demà podria aprovar-lo el Consell de Ministres i n'hi ha un plantejament de que n'hi haja una habilitació a les comunitats autònomes, que ja hagen fet esta tasca i que vulguem, puguem aplicar legalment esta limitació de preus.

Per tant, nosaltres, ja tenim, diguérem, la feina feta i estem esperant eixa possible habilitació legal per a que els preus, en lloc només que siga a través de l'incentiu fiscal als propietaris

que lloguen a preus raonables i limitats en el marc de les zones tensionades, doncs ho pugem fer ja de manera legal establir esta limitació.

Que jo crec que és un objectiu que nosaltres també ens hem marcat i aixina també hem instat el ministeri i al Govern d'Espanya. Jo crec que, bé, la secretaria general de vivenda, que coneix perfectament la realitat valenciana i a més sé que està treballant intensament en aquesta qüestió, i esperem que pugua arribar a bon port en el que queda de legislatura. I sinó, doncs efectivament, serà un repte per a la propera.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor consellera.

Passem, senyories, a la següent pregunta que és la 1.443 que formula la diputada Llum Quiñonero, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, també a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori.

Senyora Quiñonero, té vosté la paraula.

La senyora Quiñonero Hernández:

Bona vesprada, consellera.

Esta pregunta se refiere al transporte por carretera en autobuses, el transporte público, para especialmente las partidas rurales en Alacant. En Alacant la concesión de las dos empresas que brindan el servicio, según un plan desde hace 50 años, son La Alcoyana y Vectalia, antigua Masatusa.

Un plazo tan enorme que ha obligado a la administración a revisarlo en sucesivos convenios a lo largo de estas décadas llenas de cambios y, por supuesto, transformaciones. La prestación se ha ofrecido bajo un sistema de pago por kilómetro recorrido, lo que significa que la concesionaria ingresa siempre aunque los autobuses circulen vacíos.

Me preocupa, consellera, que a estas alturas no se haya planteado la creación de un sistema integral de transporte, una autoridad metropolitana del transporte para Alicante. Entidad que sería de gran utilidad para afrontar y resolver los asuntos de la movilidad y del transporte en la quinta provincia más poblada de España y la segunda ciudad valenciana.

El Botànic se propuso elaborar un nuevo mapa concesional de los servicios públicos de transporte por carretera. Se trataba de reordenar las conexiones terrestres en la Comunitat Valenciana y licitar las concesiones, en el 80% de los casos que llevaban ya caducados años y las de Alicante caducarán este junio para las que tampoco llegaremos a tiempo en esta legislatura.

Los puntos de diagnóstico del mapa de concesiones del 2017, que elaboró la conselleria, se resumía en esta conclusión: «El sistema actual de transporte público regular por carretera de la Comunidad Valenciana no responde a la demanda de la

sociedad valenciana de hoy.» Al proyecto de servicio público de transporte por carretera se le presentaron algunas alegaciones desde Alacant que aún no han sido contestadas, algunas asociaciones de vecinos y desde el propio ayuntamiento firmadas por Miguel Ángel Pavón.

Rutas, personas viajeras, líneas, intermodalidad, transbordos, sostenibilidad de los vehículos con combustibles no contaminantes, será preciso tener en cuenta todos estos aspectos que considera el proyecto para las nuevas concesiones. En las manos del Partido Popular se vencieron estas concesiones y no se abordó un plan de transporte con una mirada vertebradora.

Quiero referirme a las alegaciones presentadas por estos vecinos y vecinas de las partidas rurales alicantinas, un territorio extenso en el que viven alrededor de 8.000 personas y que no están suficientemente y adecuadamente atendidas. En el proyecto de la conselleria desaparece la única parada de transporte público que existió, por ejemplo, en El Moralet, de la línea Agost-Sant Vicent del Raspeig, el autobús recorrerá, según el proyecto, 13 kilómetros sin una sola parada. El plan de la conselleria señalaba como objetivo el incremento de la accesibilidad de la población al sistema de transporte público, mayor equidad y cobertura territorial, sin embargo el proyecto deja sin parada en esta zona a más de 2.000, en este caso las que viven en El Moralet.

En la actualidad el transporte público es muy deficiente para las partidas rurales, como son El Bacarot, Rebolledo, La Alcoraya, Cañada, Verdegás; inexistente para Moralet, Tàngel, Montnegre i Fontcalent. Como alternativa, como solución, las asociaciones de vecinos, de buena parte de estas partidas, han solicitado un taxi a demanda, una red de paradas fijas con horarios establecidos y solicitud previa al que se podrían subir las personas que hayan solicitado el taxi para el mismo trayecto.

Una propuesta que resulta que ya está puesta en funcionamiento en algunas zonas similares en otros territorios y que resultaría más beneficioso, económicamente, frente a un autobús de línea regular, que sería más costoso. También sería más adaptado al territorio en una zona en la que abundan los caminos sin asfaltar.

¿Para cuándo se llevará a término la actualización del plan de transporte por carretera para Alacant y su comarca?

¿Se quedarán de nuevo las partidas rurales desatendidas, señoría?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor vicepresident segon:

Gracias, senyora Quiñonero.

Un segon, senyoria. Sí, quan vullga.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.